

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2635

4 PAGINI — 20 BANI

Marți 29 octombrie 1957

CITIȚI

Pagina 2-a

încinată celei
de a 39-a
aniversări a
Comsomolului

Tînăra gardă — 1957

Cînd ne gîndim la Comsol ca la o uriașă prezență în viața contemporană și cînd îl căutăm în imaginea cea mai fidelă, prestigiu al artei ne aduce înaintea ochilor una din pinzele clasice ale plasticii sovietice, opera lui P. Belousov: Lenin vorbind în fața delegaților la cel de-al III-lea Congres al Comsomolului. Este acolo o mișcare vie, febrilă, a sufletelor tînere, o mișcare realizată tocmai în aparența încetăreții, în reținerea respirației, în auzul încordat la maximum, în ochii strălucitori. Toată energia acestor băieți și fete care n-au lepădat armele decît de puțină vreme (și înuntru lor vestimentele abia demobilizate) este acum concentrată în atenție. Căci Lenin, vorbind despre ce așteaptă poporul de la Comsol, vorbește de adevărat și croșetea unui drum absolut nou, nesfîrșit de nici o altă generație pînă la ei, un drum în urcuș și în spirală, drum plin de primejdii, cu enorme piedici care trebuie neapărat învinse, dar și cu uluitoare privilegii panormice ale unei lumi în construcție — socialismul. Superbă promisiune! Și dacă unii delegați își notează cuvînt cu cuvînt spusele lui Vladimir Ilici, alții ascultă cu o privire atît de intensă încît nu mai ai nici o îndoielă: carnetul poate rămîne închis, creionul uitat în buzunar — îndemnul leninist nu va fi uitat pînă la ultima bătaie a inimii lor.

De-a lungul deceniilor, Comsolul nu s-a privit prea

mult în oglindă. Cînd o făcea, era uneori sfioasă probă a cochetăriei fetei care-și nelezește bluza albă, scrobîtă, înaintea reuniunii tovarășești. Dar mai adesea oglinda întorcea chipul unui tînăr care-și încerca pentru prima dată cășcheta de protecție ai oțelului, sau calota și masca antiseptică a chirurgului. Au fost în acest rîstimp și ani de mare concentrare a forțelor populului în fața primejdiei de moarte. Atunci în apele oglinzii se desena un tînăr ostaș pregătindu-se să plece pe front; își potrivea casca de oțel și sălta pe umăr cureaua puștii-mitrălieră. N-au existat însă nicodată în acești 40 de ani de înflăptuire a revoluției oglinzi pentru auto-admirație; narcisismul n-avea ce căuta în mijlocul constructorilor orașului Komsomolsk, în mijlocul tractoriștilor din stlepa sau în mijlocul artilerilor care curățau pămîntul de fascism.

O Tînăra gardă angajată în bătăliile pasnice — la Comsolul de astăzi. Să ne gîndim la inensa forță morală a grupului din Krasnodon, la nemăsuratul său spirit de sacrificiu, la incandescența încrederii sale în victorie, să ne înegrăm oaste acestea în viața deceniului al IV-lea de la Marele Octombrie și vom înțelege că Oleg Gosev și Uliana Gromova, Serghei Tiulenin și Liubov Șevțova, Ivan Zemnhov și Clavdia Covalova sînt astăzi constructorii comsomolului. Ei au pornit lupta cu marile fluvii ale patriei, parteneri demni de ei — și dintr-o asemenea înfruntare s-a născut puterea enormă hidrocentrale de la Kuibșev. Ei s-au dus să destelenască pămînturile, le-au invadat cu tractoarele — și au făcut să se legene grîul pe suprafețe egale cu multe țări europene luate la un loc.

Da, sînt tot ei, Oleg, Ulea, Serioja, Liuba... în milioane de purtători ai carnetului roșu. Îi vedem, însetați de puritate, ducînd îndelungate dezbateri despre sufletul omului tînăr. Un caz de amoraliitate ridică Letomia și Extremul Orient în același val al indignării. De ce să-ți fie rușine fetei aflînd că el, un flăcău mînaș, dar pe care-l credea inginer este „numai” zidar? De ce studentul acela nu are alt gînd decît să se „strecore” cîl poate mai bine, în cel mai cîlduț loc? De ce te lăsești la tot pasul cu trecutul de luptă al tatălui tău? El a fost un om adevărat. Dar tu?...

Și sînt milioane cei care se bat, cu îndirigire, pasionat, să dea cel mai drept răspuns. Ei apără ziua de mine. Adresează cuvînt prietenesc generației tînere de pretinidenți și, ca să-ți fie mai ușor înțeleși, învață să rostească echivalentul lui „mir i druba” în engleză. Ei care au dovedit că sînt neînfrînți întind cîi dinții mina așteptînd o stringere cinstită. Diplomații sovietici, oameni între 40 și 50 de ani au fost cîndva și ei comsomoliști. Prin documentele oficiale prezentate de ei și conținînd chibzutele promeri, de importanță vitală pentru liniștea omului, străbate o adiere pînă de prospectime de undeva din timp, din cadentele generoase, din tînerețe.

Da, toți au fost odată membri ai Uniunii Tineretului Comunist Leninist. Probabil și savanții care au pregătit realizarea acestui prim satelit artificial al pămîntului. Căci a fost, în acest proiect și-n realizarea lui, marca, adevărața îndrăzneală comsomolista. Cum să îmbătrînească asemenea oameni? Gîm să nu ne dorim o existență geamănu?

Comitetul regional Constanța al Partidului Muncitoresc Român Comitetului executiv al Sfatului Popular regional Constanța

Dragi tovarăși,
Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine salută și felicită călduros jărănimă muncitoare, oamenii muncii, organizațiile de partid și organizațiile obștești din regiunea Constanța pentru marea succese obținute — colectivizarea agriculturii și jărănimă muncitoare.

Urmă jărănimii colectiviste și tuturor oamenilor muncii din regiunea Constanța noi succese în munca pentru înflorirea economică și culturală a regiunii, pentru progresul continuu al scumpul noastre patrii, pe calea socialismului.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI
MUNCITORESC ROMIN
CONSILIUL DE MINIȘTRI
AL REPUBLICII
POPULARE ROMINE

O S E R B A R E a prieteniei

O zi de odihnă petrecută la un loc cu prietenii rămîne multă vreme o amintire plăcută. De aceea m-am convins duminică la o serbară a prieteniei romino-sovietice.

Sărbătorii — muncitorii franțozi de la uzinele „Semănătoarea” și franțozi ai recoltelor bogate din regiunea București — sînt vechi prieteni. Certificatul de naștere al prieteniei lor nu-i deloc obișnuit.

„Anul ăsta recolta-i bogată — mai ales cea de viță de vie. Într-o duminică trageți o juță pe la noi și n-o să vă pară deloc rău. Mai ales noi am fi tare bucuroși”.

Plăcută surpriză pentru muncitorii de la „Semănătoarea” nu erau numai cei de la S.M.T. Balaciu,

ci și cei de la G.A.S. Giurgiu, Urziceni — mă rog aproape toți cei care primiseră noile mașini și unelte agricole lucrate la „Semănătoarea”. Și cum n-are rost să mai aștepi a doua invitație, într-o duminică dîmnează, gazdele și-au primit musafirii. Dar, în loc

de tradiționala piine și sare, gazdele și-au pus în invitații pe cîmp să se cunoască mai bine. Prima cunoștință — un tractorist — care iajura de mama luiocul.

Halal secerătoare, înoadă mai bine zilele omului decît un snop de grîu.

Ei, se mai întimplă. De, așa sînt mașinile — se mai strică. Numai că mașina-i nouă nouă — lierată de cîteva zile de la uzina „Semănătoarea”. O coincidență de bună seamă.

Musafirii au uitat că sînt în vizită și suflecîndu-și mincele că-

CONTINUARE PAG. III

LOCUINȚE NOI și năravuri vechi

* Cum se face uneori recepționarea clădirilor de locuit * Un mediu prielnic de fabricat iaurt: cămările blocurilor din Floreasca * Tehnicienii și atitudinea

Cine nu-și dorește în viață un cămin — o casă cu cerdac sau fără, dar cu geamuri largi, spațioase, în care soarele și lumina să pătrundă din belșug, iar curățenia să păstreze o prospețime vesnică? Sînt mulți aceia care și-au făcut un asemenea vis și dacă nu tot atît de mulți și l-au realizat deja, totuși, numărul lor nu este deloc mic. În anii din urmă, țara noastră a devenit un vast șantier. Regiuni întregi care altădată erau condamnate să trăiască în mizerie și neștiință de carte, astăzi sînt de nerecunoscut. Cartierele mărginașe ale orașelor se schimbă. Cine n-a cunoscut sau n-a auzit de gropile lui Onuta, de grupa din Balta Albă sau de la Floreasca? Astăzi, în aceste locuri, pînă ieri maidane de gunoi, se construiesc confortabile locuințe muncitorești. Cu fiecare zi, pe aceste meleaguri, noi familii își reîncep viața în condiții civilizate.

Dacă vizitezi șantierul de construcții și dai seama de asemenea că este în creștere experiența constructorilor, ceea ce le permite să realizeze locuințe mai frumoase, mai raionale. Dacă pînă nu de mult constructorii de pe șantierul de locuințe muncitorești de la Floreasca, de pildă, aveau bătălia îndeplinirii planului — de producțional exploitat? În timp ce înfățișau atenție calității lucrului, mîndri la împlinirea materialului lemnos și armăturilor, fără a controla din punct de vedere calitativ, astăzi materialul necorespunzător este refuzat la recepție. Noile blocuri, care s-au dat în folosință zilele trecute, dovedesc că a crescut exigența constructorilor față de propria lor muncă.

Să luăm un exemplu. Cunoaștem cu toții ce rost are cămăra intr-un apartament. Îți spune ușor numele ei: păstrarea alimentelor. Proiectantul locuințelor de la Floreasca, se vede treaba că a construit un exemplu. Cunoaștem cu toții ce rost are cămăra intr-un apartament. Îți spune ușor numele ei: păstrarea alimentelor. Proiectantul locuințelor de la Floreasca, se vede treaba că a construit un exemplu.

C. BANCILA

CONTINUARE PAG. III

Strungarul Fauser Carol, de la uzinele „Metalurgica” din Sibiu, lucrează la unul din tamburi pentru șiderul de munte. El califică la locul de muncă pe tînărul Pivota Nicolae. În cîntea zilei de 7 Noiembrie Fauser Carol și-a luat angajamentul să-și depășească planul cu 18%, angajamentul a fost realizat și depășit cu 10%, dînd lucru de bună calitate.

Partidul și guvernul își exprimă încrederea că jărănimii colectiviste, familiile lor, din regiunea Constanța în frunte cu comuniștii vor munci cu înălțare pentru dezvoltarea și însuflețirea economică a gospodăriilor colective, pentru sporirea producției de grîu și porumb, pentru creșterea numărului vitelor de muncă, vacilor de lapte, porcilor și păsărilor, pentru mărirea suprafețelor cultivate cu plante tehnice și legume, pentru dezvoltarea viticulturii și pomiculturii.

Partidul și guvernul vor dezvolta și în viitor S.M.T.-urile și parcurile lor de tractoare și mașini agricole, vor asigura formarea de cadre calificate de ingineri și tehnicieni necesare regiunii, vor sprijini introducerea toți mai largă a agrotehnicii înaintate, ajutînd astfel jărănimă să obțină recolte tot mai bogate.

Dezvoltînd proprietatea obștească, sporind necontenit producția vegetală și animală, colectivii vor obține ciștiguri mărite, își vor ridica necontenit nivelul de trai, material și cultural. Totodată vor crește pasnică bițibilitatea jărănimii de a vinde staturii surplusurile lor de producție pentru o mai bună aprovizionare a populației orașenești.

Partidul și guvernul vor dezvolta și în viitor S.M.T.-urile și parcurile lor de tractoare și mașini agricole, vor asigura formarea de cadre calificate de ingineri și tehnicieni necesare regiunii, vor sprijini introducerea toți mai largă a agrotehnicii înaintate, ajutînd astfel jărănimă să obțină recolte tot mai bogate.

NOU TIP DE AVION ROMÎNESC

La concursul republican de zbor cu motor care a avut loc zilele trecute la Strejnic, regiunea Ploiești, alături de alte avioane străine și rominești a luat parte la probele de tenative de record și noul tip de avion R. G. 6 C, care este încă în stadiu de omologare. Acest avion, destinat școlilor de aviație și zborurilor de turism, este construit de colectivul secției Aero de la I.F.I.L.-Reghin, condus de Vladimir Novîci, laureat al Premiului de Stat.

R.G.6.C. este o variantă ameliorată a avionului R.G.6.B. Noul avion, cu posturile de pilotaj în tandem, este un aparat monoplan, construit în întregime din lemn, cu aripa joasă, cu tren de aterizare monojamb și bechie cu roata orientabilă. Pentru obținerea unor performanțe mai bune de zbor, avionului i s-a redus anvergura. El este dotat cu un motor W. M. 4 — III de 105 c.p., cu laota aparatul de bord necesar acestui tip. Carlinga mai spațioasă a avionului, închisă cu capotă de plexiglas și amenajările interioare îl situează printre cele mai moderne avioane de acest gen.

În parter aceste calități au fost deja confirmate prin rezultatele obținute la Concursul republican. La proba de 3.000 m. înălțime clasa C. I b avioane de 500—1000 kg. noul tip de avion R. G. 6 C pilotat de Gheorghe Ionescu s-a clasat pe locul I cu un timp de urcare de 13.18 minute.

(Agerpres)

Alte monumente de cultură

Recent, printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri, încă un număr de construcții au dobîndit calitatea de monumente de cultură.

Printre construcțiile care au dobîndit calitatea de monumente de arhitectură se numără piața „6 Martie” din orașul Sibiu, împreună cu clădirile existente acolo ziduri, porți de intrare, plantații etc.; cetatea veche din Oradea împreună cu toate clădirile aflate în incintă; palatul Stirbei de la Buftă împreună cu toate dependințele; vechiul teatru orășenesc din Oravita; biserica reformată din Lechința de asemenea împreună cu zidurile și clădirile vechi din incintă, ș. a.

Monumente istorice au fost declarate printre altele casele în care au locuit savantul Emil Racoviță (Dănești-Surănești) și criticul Garabet Ibrăileanu (Iasi); mormintele pictorilor N. Grigorescu și Gh. Tattarescu; furnalul vechi topitoria de fier din comuna Bodvai (Herculian), Regiunea Autonomă Maghiară.

Fintina de piatră din curtea bisericii Amzei din București a dobîndit calitatea de monument de artă.

Instalația de centralizare electrodinamică

Noua instalație de centralizare electrodinamică din stația C.F.R. Herăstrău va intra în funcțiune în cîntea zilei de 7 Noiembrie. Înzestrată cu utilaj de fabricație sovietică de cel mai modern tip, instalația permite executarea și controlul tuturor comenzilor și mișcărilor ce se face în stație, de un singur om — impiegatul de mișcare — prin simpla manipulare a unor butoane. Intrarea ei în funcțiune va sporii simțitor capacitatea de tranzit a stației și va îmbunătăți siguranța în circulația trenurilor, deoarece aparatele exclud posibilitatea executării de comenzi greșite.

Instalația din stația Herăstrău va servi totodată, ca stație de experimentare pentru utilajele de centralizare electrodinamică ce se construiesc în prezent pentru prima dată în țara noastră, după documentația sovietică.

Mărfuri din import

De la începutul lunii octombrie și pînă acun depozitele și magazinele comerțului de stat din București și din alte orașe ale țării au primit sute de mii de kilograme de diverse mărfuri alimentare: margarină din R. D. Germană, lapte praf din Finlanda, conserve de pește din R. P. Polonia, pește proaspăt din Turcia. Se află pe drum cantități însemnate de heringi importate din Norvegia, untură și slănină livrată de R. P. Polonia, pește proaspăt din R.P.F. Iugoslavia, iar din R. P. Ungară vor sosi în curînd primele transporturi de unt.

Duminică a sosit un prim transport de 141.000 kg. de cîrce importate din Cipru. Peste cîteva zile vor fi descărcate în portul Constanța alte 200.000 kg. de cîrce, 375.000 kg. de măsline și 10.000 kg. de ulei de măsline importate din Grecia.

Tot în această lună s-au importat pentru consumul populației numeroase mărfuri industriale: jesuri de lînă din R.P. Polonia, articole de porțelan din

R.D. Germană, R. Cehoslovacă și R.P. Poionă. Instrumente muzicale, aparate fotografice și hirtie fotografică din R.D. Germană, ceasornice de mină din U.R.S.S., articole de sport din R. Cehoslovacă, aparate de ras din Suedia și lame de ras din Israel și R. Cehoslovacă, stilouri din R.D. Germană și altele bunuri de larg consum contractate în diverse țări. S-au achiziționat de asemenea autoturisme din R. Cehoslovacă și U.R.S.S., motocicletă simplă din R.P. Ungară, biciclete pentru femei și copii din R. Cehoslovacă și U.R.S.S., precum și piese de rezervă pentru motocicletă și biciclete.

În curînd vor sosi noi mărfuri de larg consum industriale printre care se numără mătase, jesături din lînă și haine de piele importate din R.P. China, sticle din R. Cehoslovacă și R.P. Poionă, încălțăminte din R. Cehoslovacă și R.P. Bulgaria precum și alte mărfuri.

(Agerpres)

In bălțile G.A.S. din comuna Minăstirea, Scoiceni, Buldu și Marotiu se pescuiește zilnic aproximativ 500 kg. pește. Aceste cantități sînt trimise la unitățile alimentare din Capitală.

In fotografie: Ridicarea năvodului cu pește la una din bălțile G.A.S. „Al. Sahia” regiunea București.

Tradițiile școlii — mijloc de educație patriotică a elevilor

Dacă urmărim cu atenție situația școlii de cultură generală, realizările și lipsurile ei, vom constata că educația pe care o dăm tinerilor generații mai este în unele cazuri deficitară, că noi educatorii, școlii ca instituție organizată mai avem încă multe de făcut pe linia creșterii unei tineri generații demne de anii puterii populare. Mă voi referi la o singură problemă: modul cum au fost folosite tradițiile școlare în ansamblul muncii noastre pedagogice.

În momentul de față, mai mult ca orînd, se ridică problema posibilității și modului de a folosi ca mijloc de educație a elevilor tradițiile progresiste ale școlii rominești, de a îmbogăți și o conștiință nouă și de a crea și dezvolta tradițiile socialiste ale școlii noastre. În privința vechilor tradiții școlare trebuie mult discernămint asupra formei și conținutului lor cînd ne gîndim să le folosim. Sînt unele — de exemplu tabloul de ab-

solvare sau întîlnirea după 10 ani — care pot fi acceptate integral. În felul acesta creăm ideea continuității școlii, a dragostei și a devotamentului față de școală, factori însemnați pe calea realizării sarcinilor instructiv-educative.

Alte tradiții, de astă dată una care trebuie în început să fie impusă, este aceea a portului uniform. Și ar fi bine dacă ideea purtării nu numai a emblemei școlii dar și a numărului de ordine, ar fi generalizată. În această chestiune un rol de seamă ar reveni organizațiilor U.T.M. din școli. Noi, de pildă, paralel cu măsurile direcțiilor am lansat ca o chemare: toți utemiștii să poarte numărul de ordine pe uniformă.

Se infirzează la unele școli clujene și tradiția unor serbări — dare de seamă în fața părinților. Dacă din ele am face serbări tradiționale ale elevilor școlii și tinerilor din întreprinderile care patronază școlile, conținutul acestei frumoase tradiții s-ar îmbogăți și ar fi în folosul muncii pe care o depunem zi de zi în școală. În felul acesta i-am apropiat mai mult pe elevii noștri de realitățile vieții și, pe de altă parte, educația pe care le-o dăm în clasă ar primi laori noi pe care alții le atingem doar tangențial.

Ar mai fi multe de spus despre tradițiile de păstrare a bunurilor școlii, a întîlnirilor cu foștii absolvenți, a celor legați de munca și viața organizațiilor de tineret. Și cînd vorbesc de astfel de tradiții mă gîndesc la forme vechi, putrice — cum ar fi tradițiile acțiunilor de folos obșteșc, ale taberelor de muncă, tradiția întrecerilor între clase (nu numai la învățură) ș.a.m.d. Scopul articolului nu a fost acela de a expune totalitatea tradițiilor școlare care pot și trebuie să se mențină în școli. Am vrut doar să ridic această importantă chestiune.

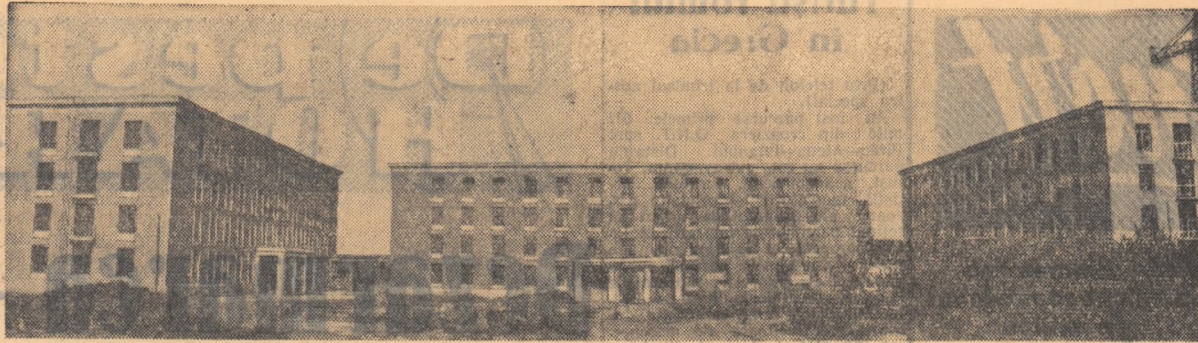
PAUL SCHWEIGER
profesor, Școala medie nr. 13 Cluj

Plecarea unor oaspeți sovietici

Duminică dimineața au părăsit Capitala, însoțindu-se în patrie, o peratoriu Eduard Tisse, artist emerit al R.S.F.S. Ruse și R.S.S. Letone, de trei ori laureat al Premiului Stalin, și artiștii Baiba Indrikson, membri ai delegației de cinești sovietici care au participat la sărbătorirea Lumii prieteniei romino-sovietice în țara noastră.

La plecarea pe aeroportul Băneasa, oaspeții au fost conduși de reprezentanți ai Ministerului Învățământului și Culturii, reprezentanți ai Direcției rețelei cinematografice și difuzării filmelor, cinești și studenți din București și „Alex. Sahia”, artiști, alți oameni de artă și cultură reprezentanți ai presei.

(Agerpres).

În apropierea Institutului agronomic „N. Bălcescu” din Capitala se vor construi 6 blocuri destinate căminelor pentru studenții din țară. Până în prezent au fost construite primele 3 blocuri vor fi gata până la sfârșitul acestui an. Tot pentru studenții Institutului se mai construiesc o cantină, un club, o centrală termică și anexele respective.

O obligație prietenească și profesională totodată, m-a determinat să vizitez mai deunăzi pe un tânăr amic, student, care fiind ușor surdit, m-a rugat să viu să-l văd. Fiind provincial, amicul meu a găzduit într-un cămin situat pe una din străzile centrale ale Capitalei.

Am plecat la el spre seară. Când am ajuns se înnoptase. Am recunoscut căminul după inscripția vizibilă: „Cămin de studenți” pusă pe frontispiciul unei clădiri curate, cu fațada albă, primitoare, luminoasă. Din clădire însă în care am făcut primul pas în interiorul ei, n-am mai avut a ceeași impresie...

De ce nu punei, frate, un bec pe scara asta? Îl lau eu la roșu, mai mult în serios decit în glumă, cind am reușit să ajung la el. E o beznă de infern... Era să-mi rup gîtul...

— Mă lertăți, se scuza el, vădți rușinat... În adevăr... Aveți dreptate... dar întendentul a spus că nu ne mai pune bec la scara...

— De ce? — Pentru că... se la... sa de montează... dispere ca să nu zic altfel.

— Cine face treaba asta? — E dureros că trebuie să vă spun. Tovarășii noștri care locuiesc aici, cu noi în același cămin, sau, ca să nu fiu nedrept cu toată lumea, „unii” tovarășii „anumiți” tovarășii...

— Dar cum se poate? întrebai eu uluit. Studenții să se preteze la astfel de fapte? Studenții să-și prade, să-și degradeze căminul în care locuiesc? E de necrezut... Să ne gândim așa: un student stă în acest cămin 4 sau 5 ani, de cind își începe studiile pînă ce le termină... Căminul devine a doua lui casă... E firesc să-l devină tot atât de drag și să-l facă totuși pentru a-l întreține cât mai curat, în cea mai bună stare. Toate acestea sînt lucruri care îi folosesc lui în primul rînd, și altora... A le demonta de la locul lor, a le lua, e de neînțeles, de neconceput pentru un om întreg la minte și cu puțin scrupule.

...Între timp, intrasem în cameră, o încăpere plăcută, spațioasă, ferestre largi, cu pereții zugrăviți într-o nuanță albastruie, senină. Mobilier simplu, dar confortabil — 4 paturi cu respectivelor noptiere, cîteva scaune, o masă largă, un dulap de

haine, un cuier. Peste tot însă o dezordine de nedescris. Paturile cu așternutul mototolit și răvășit, pe pernele făcute cocoloș, păstrind încă urma capului care s-a odihnit pe ele. Pleduțile desfășurate în parte, ghemotocite la picioarele patului... Ici o pijamantă, acolo o cămașă, pe un dos. Pe unul din paturi, trinitii, doi pauci de casă. Pijamanta vîrgată trinitia și sa lingă ei.

Pe sub paturi o murdărie... exemplară. Pe parchetul negru, imbecil valize trinitite, gazete vechi, ghemotocite de hirtie, pături pline de prași și noroi, cioareci murdari, scoarți, pe nopțiere, pe rafturile acestora, bucați de pînă uscată, ciocirini de struguri, printre cărțile și cursurile răvășite. Pe masă, peste jurnalul așternut în chip de faț de masă, o bucată mare de hirtie de pergament pătată de grăsimi. Alături resturi de pline dovedeau că acolo mîncase cineva cu puțin timp înainte, avînd grijă să nu deranjeze cu nimic urmele ospățului său. La chiuveta — aștrina un prosop de o culoare foarte dubioasă, iar pe raftul de la oglindă un pămînt de ras imbecil încă de clăbucit de săpun. Observînd atenția cu care cercetam din priviri toate aceste aspecte deloc plăcute ochiului, amicul meu se simți obligat să-mi explice:

— Colegii mei de cameră... Și-au luat masa de seară, s-au bărbierit, s-au ferchezuit și au ieșit în oraș.

— Și înainte de a leși nu puteam să-și facă puțină ordine prin cameră?

— Așa ceva nu se pomeneste. Bunii băieți, dar dezordonati. Nu-i interesează curățenia camerelor în care locuiesc, a patului

care dorm. Lasă totul așa cum au găsit și găsesc totul așa cum au lăsat.

— Și pot dormi în... ambianța aceasta de dezordine și de murdărie din jurul lor?

— Dorm buștean, imediat ce pun capul pe pernă. S-au obiștuit să doarmă în astfel de condiții.

— Cum a fost să cobor scara, amicul meu m-a însoțit, aprinzînd din loc în loc cite un chibrit. M-am despărțit apoi de el strîngîndu-mi mîna cu prietenie și compătimire. Mă simțeam obosit și indispus. Cum se pot complăce unii tineri într-o asemenea ambianță? Cum de nu le roșește obrazul de rușine pentru felul în care „se îngrijesc” de toate cîte le sînt puse la dispoziție pentru o viață curată, frumoasă? Și doar sînt oameni cu carte, viitori intelectuali...

Dr. CONSTANTIN COLONAȘ

Cum ne purtăm (VII)

Intr-un cămin DE STUDENȚI

— Au venit din oraș colegii din camera vecină — spuse amicul meu. De aci înainte, trebuie să ne punem buzbac în urechi. Sînt în stare să o înă astfel pînă milne dimineața. Asta se întimplă cum în fiecare seară, sau, mai bine zis, cum în fiecare noapte.

— Și nu se găsește nimeni care să-l pună la punct?

— Am încercat. Nimic de făcut. Potîm de te odihnește. Potîm de mai cîtește ceva în larma aceasta. Și dacă ar fi numai ații...

— Cum? Mal e și altceva?

— Mal e și altceva. Adeoșori vin din oraș noaptea tirziu și găsesc ușa de la intrare încalcată. Atunci, „bine dispusi”, cum poate fi un om la „ore mici”, se cațără pe burlean ori... ca piramida urcîndu-se unul peste altul pentru a intra pe fereastră, pro-

ducînd un întreg tîrăboi, sculînd tot căminul.

— Am staț de vorbă cu obiditul meu amic pînă tirziu. Alături larma și muzica continuau. Plecînd, am trecut prin fața camerei în care lînerii se amuzau. Într-o lumină slabă, într-un nor gros de fum de tutun, 3 tineri, îmbrăcați sumar, stăteau tolanți pe paturile lor bohoînd de ris și cîntînd în gura mare, însoțind și dublînd astfel larmatul difuzorului.

Cînd a fost să cobor scara, amicul meu m-a însoțit, aprinzînd din loc în loc cite un chibrit. M-am despărțit apoi de el strîngîndu-mi mîna cu prietenie și compătimire. Mă simțeam obosit și indispus. Cum se pot complăce unii tineri într-o asemenea ambianță? Cum de nu le roșește obrazul de rușine pentru felul în care „se îngrijesc” de toate cîte le sînt puse la dispoziție pentru o viață curată, frumoasă? Și doar sînt oameni cu carte, viitori intelectuali...

Dr. CONSTANTIN COLONAȘ

— În preajma alegerilor U. T. M.

Evidență și... dezordine

Peste cîtva timp vor începe a-ducîndu-le pentru dări de seamă și alegeți ale organelor conducătoare U.T.M. la care vor trebui să participe toți utemiștii. Pregătirea prilejuită de acest eveniment necesită deci și punerea unei ordini perfecte în evidența membrilor organizației. Pentru că, așa cum se știe, utemiștii care nu este trecut în evidența organizației de bază U.T.M. din întreprinderea sau instituția în care s-a mutat de curînd nu are dreptul să participe la adunarea generală. Astfel că, tinerii utemiști combativi, cu experiență în activitatea de organizație pot rămîne, din cauza acestei neglijențe, străini de lucrările adunării, lipsind în același timp organizația de contribuția pe care ei ar putea s-o aducă la desfășurarea lucrărilor.

În organizația U.T.M. de la uzinele „Semănătoarea” din București, s-ar părea că în această direcție, lucrurile stau bine. În mecanismul care ar asigura o evidență bună secretarului comitetului U.T.M. tovarășul Constantin Nicolae se bizuie în primul rînd pe faptul că secretarii birourilor organizațiilor de secții pot observa ușor fluctuațiile de tineri din sec-

ția respectivă, aducînd astfel periodic la cunoștința comitetului numărul de utemiști plecați sau veniți în secțiile uzinei se găsesc însă tineri utemiști care de luni de zile nu figurează în evidența organizației. Utemiștii Trifu Nicolae, de pildă, lucrează în secția III al uzinei din luna iulie a. c. El n-a fost întreb niciodată de secretarul organizației de secție tov. Cicerone Ștofănescu, de unde vine, dacă-i utomist sau dacă s-a mutat cartea de evidență la raionul respectiv. Așa se face că în evidența comitetului raional U. T. M. „Gh. Gheorghiu-Dej” și evidența comitetului U. T. M. de la „Semănătoarea” privind numărul utemiștilor din uzină apar de la lună la lună diferențe apreciable. O mare parte din vină au în această privință și tovarășii Adju-deau Gheorghe, responsabilul sectorului de evidență de la comitetul raional U.T.M., precum și ceilalți activiști din acest sector care — necesarîndu-le timp evidența comitetului raional cu evidența comitetului U. T. M. — dau posibilitatea ivirii unei asemenea diferențe. Pe luna august și septembrie de exemplu, această diferență crește cu peste 100. Așa dar o sută de

tineri utemiști, din evidența comitetului raional nu figurează în evidența comitetului U. T. M. de la „Semănătoarea”. Ce s-a întimplat cu acești tineri? Sînt plecați din uzină, au devenit candidați de partid? Nu se știe.

În uzinele „Semănătoarea”, ca mare întreprindere, fluctuația de tineri e aproape zilnică. În evidența organizației se produce astfel o mișcare continuă, fapt care o face uneori nasură. De aceea e necesar ca între comitetul U.T.M. și sectorul de cadre al uzinei să se realizeze o colaborare în așa fel încît tovarășii de la cadre, sprijinînd organizația U.T.M. să ajute la stabilirea calității politice a tinerilor noi angajați.

Așa cum cere starea de lucruri, stabilirea unei evidențe precise a utemiștilor trebuie să constituie o sarcină imediată și de răspundere a membrilor comitetului U.T.M. de la uzinele „Semănătoarea”.

V. B.

Fapt mărunț?

Imi place să știu cum învăț, cum munesc, cum își petrec timpul liber prietenii mei, cunoștințele.

Unele vesti le primesc cu ajutorul scrisorilor. Dar în ultimul timp primesc scrisorile deslipite și uneori chiar rupte. Neplăcut surprins de acest fapt, în ziua de 17 septembrie orele 13,45 m-am dus la Poșta Centrală spre a sesiza.

La ghișeu 49 m-am așezat disciplinat în spatele unei tovarășe care discuta despre modă cu tovarăsa Tanti Teodorescu, de la „Reclamații”. Deși așteptam de peste 10 minute, tov. Teodorescu nici nu mă observa. Am încercat atunci s-o „deranjez”.

— Eu primesc scrisorile deschise uneori... — ...e normal! Se schimbă!

— Am rămas surprinsă... — Cum? Normal să primesc scrisorile deschise? Dar de cînd? Am întebat destul de tare spre a fi auzit.

— Ca dorești dumneata tovarășă? mi-a replicat curvătă tovarăsa Teodorescu. Nu vezi că vorbește cu altcineva?!

— Atunci i-am spus totul, repede, ca cel puțin acum să mă asculte. Dar la cele arătate de mine, tov. Teodorescu mi-a răspuns:

— Și pentru asta ai venit? Pentru un lucru atît de mărunț? — Am vrut să mă continui... Dar mi se tăie scurt!

— Tovarășă, nu ne ține prea mult de vorbă, avem de lucru — și fără să-mi dai atenție, a reînceput discuția despre modă cu tovarăsa care stătuse în fața mea.

— Stau și mă întreb: ceea ce s-a petrecut cu scrisorile mele, să fie oare un lucru mărunț? Eu ored că nu!

— Dar oare ce cred tovarășii din conducerea Poștei Centrale despre seriozitatea tov. Teodorescu pentru care violarea secretului corespondenței este un... fapt „mărunț”? Iară important?!

MARIANA NAVILIE
București

CONCURSUL SEARA DE BASM

Colectivul bibliotecii din cadrul Școlii medii mixte nr. 1 Dorohoi, desfășoară o rodnică activitate în rîndul elevilor. Astfel, printr-o mîncă bine organizată, tovarășul profesor T. Zait, bibliotecarul șef, numai în cele două săptămîni de la deschiderea anului de învățămînt școlar a reușit să înscrie 429 elevi și elevete care au cîștit pînă

„Anunț”

Conducerea întreprinderii O.C.L. produse industriale Galați aduce la cunoștință posesorilor de cizme că în ziua de 32 octombrie va pune în vânzare prin magazinul său de desfacere a furniturilor de cizme: șanuri, blacheuri, cuie etc. Pînă la 30 februarie 1958 nu se vor mai aduce altele.

Cum? Nu există asemenea date în calendar?

Parcă în magazin se găsesc vreodată asemenea mărfuri!

IONEL HINCU
muncitor

LOCUINȚE NOI ȘI NĂRAVURI VECHI

(Urmare din pag. 1-a)

derat camera o simplă „cameră obscură”, deoarece a neglijat să-i prevadă aerisire. A prevăzut, ceea ce a costisitor, un ventilator special. Dar nici ventilatorul nu funcționează. De asemenea, nici băile și W.C.-urile n-au aerisire de afară, ci prin... bucătării.

Dacă în problema aerisirii proiectanții au fost lipsiți de imaginație, în schimb s-au dovedit ingenioși prevăzînd în camerele vecine cămărilor, sobe lipite de ambii pereți ai cămării. Dacă așa stau lucrurile, nu se mai pot ține la reze mîncărurile. Vă închipuiți în schimb ce mediu prielnic de făcut iaurt se află în aceste cămări.

Tot în proiect s-a prevăzut, bine înțeles din „spirit de economie”, ca parchetul să fie fixat pe bițum, și nu pe duspumea oarbă. Acestă „inovare” pentru care s-au încercat sume frumoșule, dă următorul rezultat: bițumul la căldură se

inmonis, făcînd gropi în parchet. Iată deci cum unii tovarășii se ieștinas la mîlai dar se scumpest la țările.

Și constructorul are partea sa de vină

Ați fi nedrept dacă am spune că neglijențele care se văd în unele apartamente ale noilor blocuri sînt datorate numai proiectanților. Și constructorul are partea sa de vină. Lăsînd la o parte indiferența cu care s-au executat unele lucrări ca, de pildă, montarea plăcilor de faianță care s-au făcut la întimplare, placida avînd mai multe nuanțe (de la bleu deschis pînă la albastru) în multe apartamente s-a lucrat de mintinții. Despre ca fel de recepție a lucrărilor care îi vorba, cînd în unele apartamente geamurile și ușile nu se închid? Cum poate fi dată în primire o casă al cărui ciment e nefinisat și în care prin plăcile de faianță de baie

apa pătrunde în pereții de glăzură? Comisiile de recepție n-au observat că armăturile din bachelită sînt montate fără a se controla calitatea lor, de aceea multe din ele sînt defecte încă de la început etc., etc.

Neglijențele ivite în construcție se datoresc și faptului că pe șantier nu lucrează încă o seamă de tînăruci aiștinuși să facă lucru de mîntuială, care, nefînd seamă de sumele mari de bani ce se investesc, consideră că noi locatarii „trebuie să se mulțumească cu faptul că au locuință”.

Sînt oare acestea lucruri chiar atît de mărunte, peste care se poate trece cu ușurință la recepționare? Fără îndoială că nu! Celătenilor trebuie să le fie date în primire locuințe care sînt corespunzătoare din punct de vedere calitativ, comisiile de recepție trebuie să-și facă datoria, iar locatarii au datoria să păstreze în perfectă stare și să îngrijescă bine noile locuințe.

Informație

Duminică au luat sfîrșit lucrările celui de al V-lea Congres al Sindicatului muncitorilor din industria de petrol, chimie și gaz metan.

În cursul zilei de sîmbătă au continuat discuțiile la raportul de activitate al C.C. al Sindicatului.

Participanții la congres au trimis telegrame de salut C. C. al P. M. R. și Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. prin care se angajează să obțină noi succese în producție. De asemenea au trimis mesaje de solidaritate Uniunii Internaționale a Sindicatelor muncitorilor din industria de petrol, chimie și similitare și Federației Generale a Sindicatelor muncitorilor din Siria, Federației sindicalelor progresiste din Damas.

(Agerpres).

DUPĂ TIPIC OCCIDENTAL

Săptămîna trecută — „sub umbra Sputnikului” („Times of India”) au început și s-au încheiat la Washington convorbirile între Eisenhower și Mac Millan.

Avansul tehnologic al Uniunii Sovietice față de Occident este anuau mai din factorii care au determinat întîlnirea la un astfel de nivel. Ziarul american „World Telegram and Sun” se refera de asemenea — și în cazul acesta n-avem nici un motiv să-l contrazicem — la „gradul periculos de dezintegrare care se manifestă tot mai puternic în interiorul alianței occidentale” ca un motiv al convocării conferinței.

Acestor cauze să le adăugăm o anumită stare de spirit, un optimism exagerat, un „spirit de Londra” care respectiva conferință va reduce Angliei prestigiuul șiștat de atîtea ori ca fiind o doua mare putere occidentală; acest optimism a fost spulberat însă de prezența la Washington și în bună parte la convorbiri a lui Spaak —

secretarul general al N.A.T.O. (Agenția France Press: convorbiri anglo-americane de la Washington sau lărgit datorită prezenței lui Paul Henri Spaak la Washington, devenind o adevărată conferință atlantică).

Deși nu lipsit de importanță, nu vom da amploare cauzelor, ansamblul de împrejurări care au determinat pe cei doi șefi de guvern să se întîlnască și să poarte timp de trei zile (23, 24 și 25 octombrie) convorbiri. Important e să vedem care sînt rezultatele tratatelor, cum trebuie ele interpretate. Schimbările de vederi anglo-americane au luat sfîrșit prin semnarea unui comunicat comun denumit „Declarația cu privire la comunicarea de feluri”. Trebuie spus din capul locului că documentul, redactat în termeni generali, după tipic occidental, a bundă în asigurări fărnică cu privire la atajamentul lui de Washington față de cauza pacii. Și acest lucru nu e întimplător. Este procedural obișnuit occidental de a arunca praful în ochii opiniei publice mondiale.

Fruntasul laborist Anaurin Beun care a calificat tratativele anglo-americane „drept „sterile” a recunoscut că „declarația de intenții dată publicității nu pare să marcheze un progres și nu contribuie la menținerea păcii”. Cum ar putea ea să contribuie la menținerea păcii cînd conducătorii Angliei și S.U.A. își exprimă negru pe alb intenția de a intensifica cursa înarmărilor atomice și de a continua politica „de pe poziții de forță”. La această concluzie ajunge într-un articol redacțional ziarul laborist „Daily Herald”, concluzie care nu putem s-o apreciem decît ca lucidă.

D. MIHAIL

o chezie a „progresului și securității țărilor occidentale”. În mod farsic, comunicatul prevede colaborare. Ce fel de colaborare? Pentru război și nu pentru pace. În acest sens comunicatul îndeamnă la o colaborare mai largă a oamenilor de știință și specialiști din S.U.A., Anglia și celelalte țări din N.A.T.O. la lucrările privind crearea a cît mai multe tipuri ucigătoare de arma nucleară. În legătură cu aceasta, în comunicat se arată că Eisenhower va solicita Congresului să voteze amendamente la legea energiei atomice, care în prezent nu permite S.U.A. să împărtășească informații atomice altărilor lor. Comunicatul nu oferă nici o speranță că S.U.A. și Anglia ar intenționa să se jungă la vechi acord ce privește la dezarmare, la interzicerea armelor nucleare, afirmînd că vor continua să promoveze o politică bazată pe „forța de intimidare a armei nucleare”. Comunicatul constituie de asemenea o confirmare a faptului că participanții la conferință, de departe de a găsi o soluție echitabilă pentru atenuarea încordării în Orientul Mijlociu, intenționează să pună cît mai multe pași pe loc, să atragă într-o aventură militară imperialistă pe participanții la blocul N.A.T.O.

Caracterul tratativelor anglo-americane iese și mai bine în evidență dacă ne gândim la evoluția poliției atlantice preconizată și de cei doi șefi de guvern. După cum s-a anunțat, în 16 decembrie va avea loc conferința consiliului N.A.T.O. Cu acest prilej vor sosi la Paris reprezentatele Eisenhower, Mac Millan, cancelarul Adenauer și toți ceilalți șefi ai guvernelor celor 15 țări membre ale N.A.T.O. Potrivit comunicatului de la Washington la această conferință cu „caracter special” vor fi ridicate toate problemele militare. Cu ce scop? Bineînțeles, al permanentizării „războiului rece”, a intensificării cursii înarmărilor.

Desigur că orice urse războimice, orice joc cu focul este periculos și trebuie urmat cu atenție. Astăzi, forțele păcii și progresului au puterea morală și materială necesară să pună frîn agresiunii, să-l nimească. Iată de ce se cere, acum mai mult ca oricînd, realism în politică și nu aventurism „A sosit timpul să se facă loc judecării sîntoase, a sosit timpul să se înceapă tratative deschise cu conducătorii Rusiei chiar dacă acesta ar însemna renunțarea la politica perimată a „ducerii de tratative de pe poziții de forță”. La această concluzie ajunge într-un articol redacțional ziarul laborist „Daily Herald”, concluzie care nu putem s-o apreciem decît ca lucidă.

D. MIHAIL

In legătură cu Conferința generală a Agenției internaționale pentru energia atomică

Acad. Horia Hulubei, directorul Institutului de fizică atomică al Academiei R. P. Romine, care a participat ca membru al delegației R. P. Romine la Conferința generală a Agenției internaționale pentru energia atomică ce a avut loc la Viena, s-a înoplat luni în țară. Cu acest prilej acad. Horia Hulubei a avut o convorbire cu un redactor al Agenției Romine de Presă „Agerpres” în legătură cu lucrările conferinței.

Răspunzînd la întrebarea „În ce constă importanța Agenției internaționale pentru energia atomică și care este aportul pe care acest for internațional îl poate aduce la cauza progresului omeniirii”, acad. Horia Hulubei a spus: „Energia nucleară este mentită să joace un rol foarte important în viitorul omenișii și nu degeaba se spune că intrăm în era atomului. Or, posibilitățile de conlucrare în acest domeniu sînt încă reduse. Faptul că există încă armament atomic ce se efectuează încă experiențe cu arme atomice, face ca posibilitatea introducerii ei mai rapide în viața popoarelor a energiei atomice să fie îngreunată. Agenția este unul din organele internaționale care poate contribui ca aceste greutăți să fie îtrept eliminate, iar atunci cînd se va ajunge, și cu siguranță că se va ajunge, ca armele atomice să fie scoase în afara legii Agenția va putea să joace un rol foarte important în circulația informațiilor din domeniul acesta, dînd posibilitatea în special țărilor încă insuficient dezvoltate în acest domeniu să utilizeze la maximum energia nucleară pentru binele lor și al tuturor popoarelor.

La întrebarea „Care este contribuția delegației romine la lucrările Conferinței generale a Agenției internaționale pen-

tru energie atomică”, acad. Horia Hulubei a declarat: „Delegația noastră s-a situat de partea țărilor care aveau o altitudine principială și conformă cu statutul de cîte pri ori vorba să fie lezată principiul universalității delegația noastră alături de alte delegații s-a opus categoric Delegația R. P. Romine și a spus punctul ei de vedere asupra modului în care Agenția trebuie să funcționeze pentru ca suveranitatea națională a fiecărui stat și principiul neimixtării în problemele interne să fie respectate.

Vorbînd despre însemnătatea ce o prezintă pentru țara noastră faptul că a fost aleasă în consiliul guvernatorilor, acad. Horia Hulubei a arătat că aceasta oglîndește creșterea prestigiuului R.P. Romine pe plan internațional și totodată subliniază aportul nostru ca țară deținătoare de materiale primare de înaltă calitate necesită o dorință foarte vie de a promova studiile de fizică nucleară și aplicațiile pasnice ale energiei nucleare în diferite domenii.

La întrebarea „Ce ne puteți spune despre aprecierea de care se bucură știința atomică rominească peste hotare”, acad. Horia Hulubei a răspuns: „Pe toți a impresionat faptul că noi, într-un timp foarte scurt ne-am montat un centru nuclear cu un reactor în funcțiune. Faptul că am realizat aceasta înaintea unor țări mult mai mari decît noi, a avut un efect destul de bun. Oamenii au putut trage concluzia că noi dorim să dezvoltăm la maximum acest domeniu în țara noastră și că deci vom fi printre țările care vor ajuta cu folos lucrările Agenției pentru ca ea să-și poată îndeplini scopul nobil pentru care a fost creată”.

(Agerpres)

Sesiunea Biroului Consiliului Mondial al Păcii

STOCKHOLM 28 (Agerpres). La Stockholm are loc o sesiune a Biroului Consiliului Mondial al Păcii. La 27 octombrie participanții la sesiune au hotărît să adreseze un mesaj Adunării Generale a O.N.U. în problema situației din regiunea Siriei.

La sesiunea Biroului, la care participă aproape 70 de membri ai Biroului și reprezentanți ai diferitelor țări, inițiată la această sesiune, raportul principal a fost prezentat de cunoscutul fizician englez John Bernal. El a atras atenția asupra înfrînării primei mîinii de război și s-a ocupat anuianțului de problema dezarmării.

Mustafa Amin, reprezentantul Siriei, a prezentat un raport cu privire la situația din Orientul Mijlociu, subliniînd că la frontieră turco-siriană au fost concentrați peste 100.000 de soldați turci.

La sesiune au luat de asemenea cuvîntul reprezentanții Italiei, Indiei, U.R.S.S., Belgiei, Sudanului și Republicii Populare Chineze. F. Joliot-Curie, președintele Consiliului Mondial al Păcii, care nu a putut participa la sesiune, a adresat membrilor Biroului un mesaj special.

—

Rezultatul alegerilor din Turcia

ANKARA 28 (Agerpres). — Duminică au avut loc în Turcia alegeri parlamentare pentru cele 610 mandate în Adunarea Națională. Potrivit rezultatelor provizorii transmise de agenția France Presse, partidul democrat condus de Adnan Menderes a obținut majoritatea în 50 din cele 67 vîlăie în care este împărțită Turcia, partidul republican în 13, partidul național a obținut majoritatea într-un singur vîlăiet — Kirșir, iar partidul liberății tot într-un singur vîlăiet — Burdur. Pînă acum partidul democrat deține 436 locuri în noul parlament, partidul republican 150, partidele naționali și partidul liberății cîte 4 locuri.

(Agerpres)

CINEMATOGRAFE

Prologul — PAIRIA. Don Quijote — REPUBLICA. Delașamentul lui Vaska — TRUBACIO — MĂGHEURU. ELFINA — PAVEL. FLACĂRA N. BĂLCESCU. Cîile de mîna — V. ALECSANDRI. BUCUREȘTI. INFRATIREA ÎNTRU POPOARE. Lumini verzi — I. C.

